

**Brev till Sophie
Elkan från Selma
Lagerlöf: 1918-1921
: L 84:1 - 68**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Famnr 26. h. 1912.

2686

Käraste!

Tack för alla de goda underrettelser, som jag får genom Jenny.

Jag kan inte beskriva hur lycklig jag är över att allt går så bra.

I går satt jag och räknade på versorader i Herra Orne, så att jag inte hann skriva till dig. Du skulle ha fått brev då. Förlåt slarvet. Det är ju ändå för den goda sakens skull.

Jag tänker nu, att du troligen

spred i något av bredden före operationen, att du väntade, att jag skulle komma till Göteborg när de första dagarna med ~~stilla~~ liggande var över.

Men detta har jag inte läst. Så jag skall säga, att dina sista brev före operationen iklund hade ^{länga} stycken, som inte varo löshara, därför att du hade skrivit två gånger på samma rad.

Så jag såg inte allt, som stod i breven. Därför började jag med massagen här.

Det är väl spauska sjukau, som har förvärrat reumatismen, som jag tror, för det blev högst nödvändigt. Det sitter i fötterna och i häften.

Fröken Widerström, daktorn, som

nu är ordförande i Riksrätten i Stockholm skriver, att det skall ställas till med pert på Auditorium, då riksrätten gått igenom i riksdagen och har bett mig komma och säga några ord vid detta högtidliga tillfälle. Det skall vara flera andra talare jämte mig. Jag har svarat ja, för jag tycker, att detta är ett stort tillfälle. Det är något, som jag har önskat, sedan jag var litet barn, att vi kvinnor skulle få samma rättigheter som männen. Nu får jag se det. Kanske jag också får se det misslyckat och förkastat.

Mannen, som jag skulle tala med i dag har varit här. Det var tråkigt

had ar hente, som löpshattar var det. nu till.

Kungälv för migst ut till en annan för migst
dag. Jag skrivnen snart igen
Din Sanna
—
dag, min magst

Från Effraie skriferare skall nu
mycket till för besökaren.

Det var en, som hade haft en stor idé
och ville skriva ett vetenskapligt arbete,
men nu hade han fått reumatism i
huvudet, så han kunde ^{knappast arbeta} och hans för-
måga att tänka var alldeles reducerad.

Han ville ha hjälp förstås, men jag
tror inte, att han kunde hjälpas.

Från Wärbäcka hörs just ingenting
Fröken har fått igen sin magkatarr.

Alla åter varenda dag, är hemma
bara några dagar i veckan. Lilla och

Tage leka ibland frumme vid gårdens och är
rödskindade och friska. Fröken hoppas, att

han skall leva över den lyckliga dagen,
då de unga druga bort, men han är
nästan rädd för att han inte skall
få överleva den stora glädjen.

Jag har köpt tre fina Kalvar av
Svensk Herrgårdaras. Min egendoms